

CLIPPING PREMSA 2010

EL PAÍS, lunes 18 de enero de 2010

CATALUÑA

Tricycle y Dagoll Dagom vuelven a TV-3 esta semana

En horario estelar, con producciones propias

FERMIN ROBLES
Barcelona

Han demostrado su capacidad para adaptarse al medio televisivo de manera que resulta inexacto referirse a ellos sólo como compañías de teatro. Tricycle y Dagoll Dagom vuelven esta semana a TV-3 con nuevas producciones y dan continuidad, así, a una carrera que ya acumula varias incursiones en el pantalla. La compañía dirigida por Joan Lluís Bozzo y Anna Rosa Cisqués estrena hoy la comedia *Sagrada Família* (22.20 h), coproducida con Mediasp, mientras que Paço Mir, Carles Sans y Joan Gràcia vuelven el miércoles con la sexta temporada de su programa de sketches surrealistas *Més dinamita* (21.50 h).

De la colaboración entre Dagoll Dagom y TV-3 han salido series como *Oh, Europa*. La memoria de los Gargols y *Psico Express*. Como otros grupos teatrales que han probado suerte en la pequeña pantalla, la compañía "ha sabido avanzar en el lenguaje televisivo", opina Jordi Roure, jefe de Dramáticos de la cadena. Eso les ha permitido regresar esta temporada con una comedia basada en las relaciones familia-

Jordi Bosch y Lluís Castell, en *Sagrada Família*.

milia para provocar el éxtasis: la suegra consejera, el abuelo impertinente, el hermano soltero, la hija sabihonda o el hijo gay. De momento, la cadena ha preparado 15 capítulos de una hora y cuenta en su equipo de guionistas con autores como Jordi Galcerán y Albert Espinosa.

Más dinámica repite fórmula. Cada capítulo tendrá un eje conductor y habrá secciones fijas, como la del taxista Gujjarro, que se ha ganado su espacio propio, y otra llamada *Cadena de montaje*, en la que dos operarios intentan, aburridos, descifrar los grandes enigmas de la humanidad. También en esta ocasión, los miembros de *El Tricicle* harán sus pequeñas apariciones semanales. Para la nueva temporada han hecho algunos fichajes, como el de la actriz Silvia Abril y los cómicos de Jordi Bosch y Andreu Buenafuente.

AL CIERRE 100 victorias

JOSEP MARIA
MONTANER

La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB) presenta hasta el 1 de febrero en la plaza del Rei 40 años de acción vecinal, el archivo de 100 acciones con resultado positivo, una exposición preparada en coordinación con otra exposición en Madrid, promovida por la Federación Regional de Asociaciones Vecinales de Madrid (FRAVM). Las bases sociales de dos ciudades, pretendidamente rivales, se han puesto de acuerdo para celebrar 40 años de luchas vecinales, visibilizando las hasta ahora ocultas aportaciones de las mujeres, e intentando que la vida en los barrios sea noticia. En la región metropolitana de Barcelona, los movimientos sociales urbanos no sólo nutrieron de dirigentes a los ayuntamientos, sino que han sido la base del pacto urbano y social que ha articulado una sociedad democrática, fuerte y cohesionada.

Y dichos movimientos vecinales siguen vigentes, luchando contra la invasión de grandes infraestructuras, defendiendo lo público más que las mismas instituciones y actuando como za-

hories o vigías de irregularidades. Combatieron los abusos del Palau de la Música, que engañó a la Administración con la pretensión de hacer un hotel de lujo en zona de equipamientos, eliminando patrimonio; y la Plataforma per a la defensa de la Serra de Marina i Gan Zam aglutinada desde hace tiempo a grupos y centros descentrados con el que ha sido alcalde de Santa Coloma de Gramenet, encausado en el caso Pretoria, que promovía grandes obras especulativas en detrimento de atender a las necesidades sociales y mejorar la calidad de vida. En los dos casos de corrupción, por tanto, ya había habido ciudadanía con sentido común levantando la voz para decir que algo oía mal.

Un ulterior cometido de esta exposición es recordar que las acciones de dichos movimientos son impresionantes para superar, con democracia auténtica y participativa, el abismo creciente entre unas instituciones aisladas y la realidad laboriosa y difícil de la vida cotidiana, que tiene que ver con la cultura de la experiencia y sin la cual no se construyen ciudades ni sociedades.

PUBLIQUE O CONSULTE SU ANUNCIO EN 917012667 www.clasificados.elpais.com

<p>1 inmobiliaria</p> <p>www.inmobiliaria.elpais.com</p>	<p>2 motor</p> <p>www.motor.elpais.com</p>	<p>3 servicios</p> <p>www.clasificados.elpais.com</p>	<p>4 varios</p> <p>www.clasificados.elpais.com</p>	<p>5 empleo</p> <p>www.empleo.elpais.com</p>
---	---	--	---	---

1 inmobiliaria

www.inmobiliaria.elpais.com

3 servicios

www.clasificados.elpais.com

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

ALQUILER

Barcelona

Pisos/Apartamentos

Santo-Montjuïc

¿Qué palabra buscas?

Aa

elpais.com/diccionario

Amigos de tu ciudad

303 403 503

CHICAS DE TU CIUDAD

303 518 500

4 varios

www.clasificados.elpais.com

Oficiales/Financieros

5 empleo

www.empleo.elpais.com

OFERTA

LUNES, 18 ENERO 2010

LA VANGUARDIA 33

13 (?)

Sempre hi són quan
els necessites.

I quan no, també!

La sagrada família

Una sèrie de Dagoll Dagom

Avui, a les 22.20
ESTRENA

ESTRENA

Dagoll Dagom se'n riu dels problemes domèstics en una sèrie de TV-3

◦ 'La sagrada família', dirigida per Joan Lluís Bozzo, es basa en casos reals

◦ Lluïsa Castell i Jordi Bosch són els protagonistes de la comèdia

MARISA DE DIOS
BARCELONA

Hi ha dos tipus de famílies: les que tenen conflictes i les que aparenten que no en tenen. Aquesta frase tan il·lustrativa és una de les que donen inici aquesta nit a *La sagrada família*, la nova comèdia de TV-3 per als dilluns que agafa el relleu de *Vindrell*, que s'oferirà només els diumenges. Produïda per la companyia teatral Dagoll Dagom, Mediapro i la cadena autonòmica, i ambientada precisament al barri barceloní de la Sagrada Família, la producció se centra en un clan, els Garcés-Cases, que pertany a la primera categoria a què al·ludia la cita.

La protagonista de la trama és la Remei (Lluïsa Castell), que en el primer episodi canvia la seva feina a l'autoescola del seu marit per un lloc com a mediadora familiar, en què intenta resoldre conflictes com ara divorcis, herències o custòdies dels fills abans que arribin als tribunals. «Tot el que ella aporta com a solució de cara als clients no li serveix a casa, i això és el que ens dona peu a fer la comèdia», assegura Joan Lluís Bozzo, director de la sèrie i de Dagoll Dagom. I aclareix que la producció aposta per la «diversió, no la tonteria», i hi ha un punt de moltes coses, com «ironia, costumisme i fins i tot una mica de neorealisme trallà».

Els casos que hi apareixen estan basats en fets reals, aportats per un

expert del Centre de Mediació Familiar de la Generalitat. «Quan passen a la vida real, aquestes històries són doloroses. En canvi, aquí les tractem amb ironia i tendresa», afirma Bozzo. «És una sèrie en què tothom es pot sentir identificat, tant en primera persona o perquè coneix algú que ha viscut les experiències que s'hi narren», afegix Lluís Arcazazo, director aigümental.

La resta del clan el componen Jordi Bosch, com el Pau, el marit exprogre cansat d'una existència que no el satisfà; tres fills amb la seva pròpia filosofia de vida, que estan interpretats per Biel Duran, Anna Moliner i Pol Hermoso; Carles Martínez i Jordi Rico, en el paper dels nòvies de la prole de la Remei; Josep Torrents, que encarna el rondinaire pare de la protagonista; Anna Maria Barbany, com la sogra que es fica en tot, i Lluïsa Villanueva, l'inseguir germà del Pau.

El repartiment es completa amb Agnès Busquets, Victòria Pagès, Julia Möller, Ernest Collado, Cati Solivellas, Alba Pujol i el mateix Bozzo, com a cap de la Remei. En els 15 capítols de la sèrie hi ha actors convidats, com Jordi Rebellón, Montserrat Carulla i Agata Roca. La música és de Marc Parrot, mentre que la realització a posta per una textura visual que té a veure més amb el cine que amb la tele, segons Bozzo.

TV-3 / 22.10 HORES

▶▶ Jordi Bosch i Lluïsa Castell, en una imatge promocional de la sèrie.

■ ELS PRECEDENTS

L'HUMOR DEL TEATRE, A LA TELE

◦ La *sagrada família* no és la primera experiència televisiva de Dagoll Dagom. La companyia teatral ha produït altres sèries per a TV-3: *Oh Espanya* i *Oh Europa*, sobre un grup de turistes; *La memòria dels Cargols*, sobre l'evolució d'una família rural catalana des del segle XIII fins a l'actualitat, i *Pelco Express*, centrada en un gabinet psicològic.

◦ Amb aquests projectes, l'equip de Joan Lluís Bozzo ha aconseguit traspasar l'humor que el caracteritza als escenaris a la petita pantalla. «TV-3 ha cultivat un humor amb què ens sentim identificats. Aquesta cadena és el nostre espai natural televisiu i el seu públic té moltes coses afílies amb el que nosaltres tenim al teatre», reflexiona el director.

en canal

'Ànima', d'El 33, es converteix en un magazín setmanal

Ànima, el magazín cultural d'El 33, canvia des d'avui de forma. En lloc d'emetre's de dilluns a dimecres, concentrarà els seus continguts en una sola edició, de 22 minuts, que s'oferirà els dilluns a partir de les 23.20 hores. Presentat per Toni Puntí i dirigit per Lluïsa Cuevas, el programa farà un repàs de l'actualitat cultural de la setmana. Aquesta nit compta, més, amb la participació de l'actor Josep Maria Flotats i del músic Juan Tamariz. ■

RTVE obre avui les votacions per a Eurovisió

RTVE donarà a conèixer al mitjà la llista de candidats a representar TVE al Festival d'Eurovisió, que se celebrarà el pròxim 29 de maig a Oslo. Els internautes tenen des d'avui fins al 5 de febrer per votar els seus artistes i votar a la web www.rtve.es/eurovision. Finalitzada aquesta fase els 10 artistes més votats participaran en un especial que emetirà la cadena estatal en què el públic i un jurat elegiran a mitges representant. ■

'Agora' entrevista Artur Mas i els líders sindicals

L'espai informatiu i de debats *Agora*, que dirigeix i presenta Xavier Bosch a TV-3 (23.20 hores) inclou avui una entrevista a Artur Mas, president de CiU, raonat a l'elit com a aspirant a la presidència de la Generalitat, amb l'explicit titol d'«Ara o mai». Bosch també tocarà un tema econòmic de gran actualitat: Síndic i hem tocat fons?, amb la presència a l'estudi de Josep Maria Álvarez (UGT) i Joan Carles Gallego (CCOO). ■

«TVE és la referència amb els 'TD' i 'El tiempo'»

en tres minuts

Mònica López
Meteoròloga

Fa un any i mig va sortir de TV-3, llibrada per dirigir l'àrea d'Informació Meteorològica de TVE. Ha renovat l'estil d'informar del temps a la tele estatal i ha aconseguit rècords d'audiència.

TXERINA CIRIBIÀ
BARCELONA

—La nova TVE sense anuncis està aconseguint molt bons resultats, els informatius duren més i vostès, amb *El tiempo*, tenen cinc milions d'espectadors de mitjana diària.
—No sempre, no sempre. Les dife-

rents edicions del programa han tingut sempre bones dades i el factor de les nevades ha sigut molt important a l'hora d'elevar l'audiència, igual que quan hi ha festes, caps de setmana, ponts...

—Modèstia?

—Sempre he treballat el millor que sé al marge de l'audiència que pogués tenir: al Canal Meteo, a El 33, a TV-3 i, ara, a TVE. És cosa de responsabilitat, perquè TVE és la referència amb els informatius i el tiempo.

—Com valora aquest any i mig que fa que és al capdavant del departament?

—D'una manera molt positiva, perquè tot l'equip hem treballat molt durament... Però encara ens

queden moltes coses per fer.

—Però si des que vostè va arribar no ha parat...

—Mmm, sí (riu). En efecte, hem fet canvis en els decorats, en el llenguatge, en la manera d'explicar la informació i en la forma de comunicarnos amb els espectadors.

—Ha fet com es fa a TV-3: incloure fotos dels afilurats...

—Sí, sí. És una manera d'interactuar molt agraïda per a tothom.

—I ara, nous mapes, 3-D...

—Ara tenim 10 minuts de programa i oferim més informació, més pronòstics... Al canal 24 Horas hem ampliat l'oferta, una meteorologia més variada. Per aconseguir-ho

▶▶ La meteoròloga Mònica López.

hem desenvolupat un nou sistema informàtic de generació d'imatges i mapes. Ara podem fer, de forma tecnològicament més avançada el que feia Mariano Medina a la 1: va pissarar amb un guix amb què ens mostrava, per exemple, l'avui d'una borrasca; podem interactuar amb la pantalla i el nostre gu electrònic.

—I els mapes autonòmics?

—Precisament en aquest canvi d'imatge hem augmentat la presència de les prediccions per a les diferents comunitats autònomes i hem multiplicat per tres les ciutats de les quals oferim una previsió de temperatures.

—I el nou canal temàtic Infometeo?

—No, no. No són comparables. És un tipus d'oferta molt diferent, tant en concepte com en quantitat. ■

AVUI
DILLUNS, 18 DE GENER DEL 2010

Barcelona 45

Comunicació

Manca de drets humans

'Camino a Guantánamo' denuncia la situació dels presos islamistes a la base nord-americana de Guantánamo

TV3 estrena aquesta nit la sèrie de Dagoll Dagom 'La sagrada família', que fa passar conflictes reals pel sedàs de la comèdia

Coses de família

Oscar Montferrer
BARCELONA

La sagrada família és la cinquena sèrie que Dagoll Dagom fa per a Televisió de Catalunya (TVC) des que el 1993 es va posar en dansa *Oh! Europa*. Massa poc, si es tenen en compte la qualitat i la bona acollida de l'esmentada sèrie i d'*Oh! Espanya*, *La memòria dels Cargols* i *Psico express*.

La sagrada família s'estrena aquesta nit per formar part de la proposta d'humor que hi fa TV3 amb *Crackòbia* com a referent: el de Dagoll Dagom, però, és un humor diferent i, en aquesta producció, prové de la realitat.

La gènesi de la sèrie, segons Anna Rosa Cisaquella, productora executiva i co-responsable de la idea original, neix de l'observació de la vida diària: "trobaves gent enfrontada i quan els demanes per què i veus que

La gènesi de la sèrie neix de l'observació de la vida diària d'una família convencional

és una collonada, t'adones que la pugna no t'ocorre".

Això, passat pel sedàs de Dagoll Dagom, desemboca en una sèrie que, a partir de casos reals i amb l'assessorament d'un expert del Centre de Mediació de la Generalitat, interpreta en clau de comèdia, pícaralles que han tingut lloc "a causa del repartiment d'herències, de la custòdia dels fills, de divorcis i desavinences entre germans, entre d'altres", explica el director i actor Joan Lluís Bozzo, que no s'està de precisar que Dagoll Dagom es proposa "fer passar una estona de diversió, que no vol dir fer el simple".

L'equilibri entre la posada en escena i les històries que s'ex-

pliquen cal agrair-lo en part, segons els responsables de la sèrie, als guionistes, que han emprat la vida diària d'una família convencional com "una font de problemes i, per tant -diu Bozzo-, com una font inesgotable d'humor".

L'altra part de l'agraïment, segons el director de la sèrie, cal adreçar-lo als actors, que considera que "tenen sentit de la comèdia i una calidesa que els ajuda a transmetre una sensació de proximitat".

Tot i que la sèrie es presenta amb un repartiment nodrit, el pes recau en el nucli de la família que formen la Lluïsa Cases -Lluïsa Castell-, en Pau Garcès -Jordi

Bosch-, la Janis -Anna Moliner-, l'Ivan i en Joel -Biel Duran i Pol Hermoso- i en Rafael -Josep Torrent.

Les característiques d'aquesta "comèdia amb moltes implicacions dramàtiques", segons la defineix Mònica Terribas, directora de TVC, es completen amb la presència d'actors convidats, amb la imatge cinematogràfica que s'ha aconseguit amb l'ús de la càmera Red One -a internet se la defineix com el Landorghini de les càmeres-, sobrepant-ho tot, amb la manera de fer dagolldagomiana, que té el mal costum de ser sinònim de feina ben feta. ■

1. Josep Torrents 2. Anna Maria Barbany 3. Anna Moliner 4. Jordi Rico 5. Lluïsa Castell 6. Jordi Bosch 7. Pol Hermoso 8. Biel Duran 9. Carles Martínez ■ TV3

Més mèdia

Ràdio Ràdio Estel estrena '5 cèntims', que tracta l'economia

Ràdio Estel estrena avui el programa *5 cèntims*, que dedica a parlar de l'economia amb valors a través de preguntes, reflexions, serietats i entrevistes amb què es busca una nova manera d'entendre l'economia. Amb el títol *Poc ser ètica l'economia?*, la primera edició comptarà, entre d'altres, amb Joaquim Muris, economista i editor de l'executiu del Fons Monetari Internacional, i Rafael Ribó, Síndic de Greuges de Catalunya. El programa s'emetrà els dilluns a les onze del matí i el director i conductor Carla Gracia Mercadé.

'Europa 2010' entra al programa de ràdio 'Mapamundi'

Catalunya Informació incorpora al programa *Mapamundi* la secció *Europa 2010*, que té com a referència les incidències de la presidència espanyola de la Unió Europea. Segons l'emissora, la secció "farà un repàs exhaustiu de les notícies relacionades amb la presidència: a més de repassar l'agenda del dia, inclourà espais diaris amb preguntes com els moments cèlebres des de la creació de la Unió fins a l'actualitat, reportatges sobre les personalitats rellevants de la seva història i altres sobre la difusió de les lleis oficials i no oficials i notícies sobre les institucions europees o d'interès global dels 27". *Mapamundi* es farà de dilluns a dimecres a dos quarts de nou del vespre.

Premis Segona edició dels premis Miramar a la creativitat

El consell assessor de la Corporació de Radiotelevisió Espanyola (CRTVE) a Catalunya ha convocat la segona edició dels premis *Miramar* a la creativitat audiovisual, que complen amb les modalitats de ràdio i televisió i en què, a més, s'atorga un premi d'honor. La temàtica dels premis, que són oberts amb l'objectiu de "mantenir viu l'esperit emprenedor que ha caracteritzat el centre de producció de Sant Cugat", segons una llei de l'últim assessor, és lliure. Aquest any com a novetat els treballs s'accepten en llengua aranesa a més dels de llengua catalana.

audiències

Dilluns, 1 de març

'Crackòvia' i Grissom es reparteixen la nit

Retorn triomfal de la nova entrega de *CSI Las Vegas*, amb Grissom al capdavant (William Petersen, a la foto): va ser l'estrella de la segona part de la nit. A Catalunya la sèria de Tele 5 també va ser un èxit, però la primera part de la franja nocturna segueix sent territori exclusiu de *Crackòvia*, l'únic xou que passa del milió d'incondicionals. Més modest ha estat el comiat d'*El internado*, que va patir la pinça de *CSI* i el telefilm de TVE-1 sobre l'assassinat d'Anabel Segura. Curiosament, aquest dur episodi de *La huella del crimen* va passar desapercebut a Catalunya, on l'audiència va optar per l'humor de *La sagrada família*.

CATALUNYA			ESpanya				
		MILERS DE TELEESPECTADORS			MILERS DE TELEESPECTADORS		
1	TV-3	Crackòvia	1.011	1	T-5	CSI (23.00 h)	3.800
2	T-5	CSI (23.00 h)	760	2	TVE-1	El tiempo 2	3.792
3	TV-3	Telenotícies vespre	765	3	TVE-1	La huella del crimen	3.679
4	T-5	CSI Miami	624	4	TVE-1	Telediaro 2	3.536
5	TV-3	La sagrada família	595	5	TVE-1	El tiempo 1	3.270
6	TV-3	Telenotícies migdia	576	6	T-5	CSI Miami	3.187
7	T-5	CSI (23.50 h)	480	7	A-3	El internado	3.159
8	TV-3	Cuines	470	8	TVE-1	Amar en tiempos revueltos	3.128
9	T-5	Pasapalabra	424	9	TVE-1	Telediaro 1	3.014
10	A-3	El internado	365	10	A-3	El club del chiste	3.006
11	TV-3	La Riera	346	11	T-5	Pasapalabra	2.767
12	T-5	De buena ley	342	12	A-3	Antena 3 Noticias 2	2.744
13	TVE-1	La huella del crimen	335	13	A-3	El internado (capítols anteriors)	2.717
14	A-3	Antena 3 Noticias 2	334	14	T-5	Informativos T-5 (21.00 h)	2.547
15	TVE-1	Telediaro 2	333	15	T-5	CSI (23.50 h)	2.485

MEDIOS

CRÍTICA DE TV

Jordi Balló

Sin sexo en 'La sagrada familia'

Lo más interesante de la trama de la serie *La sagrada familia* es el oficio de la protagonista que encarna Lluïsa Castell, una mediadora de conflictos que no siempre apaga los fuegos que le llegan al despacho. O al menos así ocurría en el primer episodio. En cambio, en el último episodio emitido ya se mostraba un aspecto que debería acompañar a toda comedia basada en un mundo profesional: el instinto de disolución. Ya sabemos que en la ficción televisiva catalana lo que empieza siendo vitriólico acaba convirtiéndose en amable.

También en este episodio de *La sagrada familia* se produjo otra situación típica: una pareja se desea pero algo sucederá para que su relación sexual no culmine. Este dispositivo clásico nos sirve para indagar en el grado de origi-

nalidad del episodio. ¿Cómo resuelve el equipo de guionistas esta cuestión?

¿Cuál será la causa para justificar un fracaso de este tipo? Por los actores no será, porque tanto Lluïsa Villanueva, un separado reprimido que desea a su compañera de trabajo, como esta, Agnès Busquets, una chica liberada que acepta acompañarle un fin de semana de balneario, tienen toda la credibilidad para culminar su deseo, sin barreras físicas que lo impidan.

Trasladados ya a la habitación, y viendo que los dos personajes evolucionan favorablemente en su química sexual, uno empieza a entender que la imposibilidad del sexo no va a ser a causa del obstáculo interno de los personajes, es decir, no por su carácter, sino por algún elemento externo con la fuerza suficiente para imponerse. ¿Qué va a pasar? ¿Un incendio en el hotel, como

en un episodio de *Mad men*?

Finalmente la opción escogida se parece lejanamente a una de las secuencias de la segunda parte de *Una terapia peligrosa* de Harold Ramis. Allí el psicoanalista que interpreta Billy Cristal está en su noche de boda, o de preboda, y es reclamado por el gangster al que atiende psicológicamente (Robert DeNiro) en el bar del hotel de madrugada, donde este último le confiesa sus angustias. En el caso de *La sagrada familia* la situación se repite: Villanueva baja al bar a buscar bebida, allí se encuentra con su cuñado, este le invita a beber, el otro se queda a escucharle, y cuando llega a la habitación la chica duerme y todo es ya demasiado tarde. Y lo deja para otra ocasión, probablemente irrepetible. ¿Es convincente? No, en absoluto. Pero todo sea para mantener la tensión sexual no resuelta.

Apple suprime aplicaciones de contenido erótico

► Apple ha comenzado a eliminar algunas aplicaciones con cierto contenido erótico o sexual de su tienda online AppStore, que contiene 160.000 programas para el iPhone y el iPod Touch. La compañía de la manzana dice haber atendido a quejas de clientes sobre el contenido de algunas de esas aplicaciones, como *Asian boobs* (literalmente, *Tetas asiáticas*). Según *The Wall Street Journal*, un miembro de la empresa ha apuntado que "Apple ha comenzado a aplicar una política más estricta sobre las publicaciones de contenido erótico, aunque hayan sido aprobadas por la empresa para venderse a través de AppStore". Precisamente, hace unos días se ha puesto a la venta la aplicación oficial de la revista *Playboy*. / Redacción

L'Tot i més

SUPLEMENT EN CATALÀ DE
LA REVISTA LECTURES
Nº 3.100
10 DE FEBRER DE 2010

A MÉS A MÉS:
Tots els secrets
de la tele
No t'ho perdis
Gent VIP

JORDI BOSCH

**“M'agrada
treballar a
TV3”**

L'actor ha tornat amb l'humor
de “La sagrada família”

**TIAN RIBÀ DE
“DIVENDRES”**
El periodista ens
parla del magazin
de les tardes

**Set treballs
de TVC, als
Premis Goya**
Nausicaa Bonnin,
actriu revelació

**JOEL JOAN
I ANNA SAHUN**
Els actors
desfilen a la 080
Barcelona Fashion

JORDI BOSCH

“TV3 ha sigut sempre la meva televisió”

L'actor, amb una intensa trajectòria artística, està encantat de tornar al canal autonòmic de la mà de Dagoll Dagom amb “La sagrada família”.

Fren un viatge al passat per aturar als anys seixanta, a Mataró. Allà podem veure a un nen que gaudeix, fascinat, d'un espectacle de titelles a la fira de la ciutat. Ha passat el temps i aquell nen és ara un dels nostres grans actors, un intèrpret versàtil amb una carrera a teatre, cinema i televisió que impressiona. Ara, el Jordi Bosch, ha tornat a TV3 fent a la pell del Pau, un desorientat i sarcàstic professor d'autoescola a “La sagrada família”.

«La sèrie és com un efecte mirall per a tothom. Si poguéssim veure el que fem nosaltres mateixos des de fora segur que ens sorprendríem amb les nostres pròpies actituds», assegura. I és que cada família és un món, però a les relacions humanes sempre hi ha més elements universals dels quals ens pensem.

«Tothom viu drames i alegries a la família, i per això crec que “La sagrada família” pot enganxar. A més, a la sèrie també té molt protagonisme la mediació familiar i és una for-

ma de donar a conèixer aquesta feina tan interessant», explica el Jordi, qui torna a TV3 després d'haver protagonitzat “Via Augusta” al 2007.

«Estic molt content de tornar a TV3. I tant que hoestic!!! -dú mentre al seu rostre es dibuixa un espontani i ampli somriure-. És la meua tele, jo sempre estaria treballant aquí. He fet feines molt maques

di Bosch ofereix aquesta barreja de talent i humanitat. Però el no presumeix dels seus mèrits, el contrari, es concentra en superar-se dia rere dia, com ha demostrat amb la seva incursió al teatre musical amb “Spamalot”, que encara triomfa a Madrid després de nou mesos en cartell a la ciutat de Barcelona.

«“Spamalot” és un projecte molt agradable. Sóc fan de la comèdia perquè m'agrada que la gent trobi que té motius per ser feliç malgrat els problemes que pugui tenir, i és un gran regal poder ser partícip d'això», explica. Amb el cor dividit entre

la medicina i la interpretació, un jove Jordi Bosch es va cantar per la segona opció i el temps ha confirmat que portava l'ofici a la sang.

«Necessito expressar-me i relacionar-me amb la gent, i tot el que es relaciona amb l'art ha d'anar, traspassar... Aquesta ha de ser l'inspiració de tothom qui es dediqui», diu el Jordi, abans de marxar per convertir-se en el rei Artús.

«Tinc grans records... Així que es ciaz, sempre que torno estic contentíssim de fer-ho», assegura, radiant, aquest enamorat de la comèdia que ha gaudit de valent amb la sèrie.

«El Joan Lluís Bozzo ha creat i capitanjat el projecte envoltant-se d'un equip molt agradable. És un home molt afable que busca un equip que transpiri humanitat, afegint. I no cal dir que el mateix Jordi

«És el Pau, el pare de família i un gran fan de la vida salvatge. La seva manera de veure la vida és relaxada i molt àrdua documentalment que a el talt li agraden», diu.

Equip de “La sagrada família” davant del temple modernista.

FICCIO I REALITAT La família, tot un món

La nova família televisiva del Jordi divertex molt a l'actor. «Es fa el contrapès entre els problemes de la nostra família i les que la Renetx coneix a la feina, basades en casos reals. Veiem molts conflictes des de fora i és així com podem riure de nosaltres mateixos, diu, encantat.

Un actor de la sèrie, fent el paper d'un sopar familiar.

MIÉRCOLES, 20 ENERO 2010

VIVIR

MEDIOS

CRÍTICA DE TV

Sergi Pàmies

Familiaridad

Después de ver el primer capítulo de *La sagrada familia*, de Dagoll Dagom (TV3), es inevitable recordar *Majoria absoluta*, de Joaquim Oristrell: mismo protagonista masculino (Jordi Bosch), misma cadena (TV3), contexto parecido (una familia lo bastante moderna para no ceñirse al tradicionalismo de la ficción más esclerótica), espíritu parecido (entreteñer con un tono de comedia actual que no ofenda y que aporte pinceladas de costumbrismo crítico a las tramas). Es un parecido relativo, ya que *Majoria absoluta* también se parecía a otras comedias familiares, aunque su planteamiento desmarcado, teñido de esa irreverencia apta para todos los públicos que no renuncia a su vocación sarcástica, constituyó una agradable novedad. *La sagrada familia* parte de un planteamiento simi-

lar, aunque potencia la definición de personajes (respaldados por una interpretación coral de alto nivel si lo comparamos con la media habitual del género). A partir de una cotidianidad fácilmente reconocible para el espectador, explota, con diálogos menos frívolos de lo que pueda parecer, tres niveles de conflictos: entre miembros de una pareja, de una familia y de una empresa.

En lo formal es donde más esfuerzo se percibe, ya que, a diferencia de otras series con intenciones parecidas, *La sagrada familia* cuida su realización, explota la experiencia de teatralidad cachonda que ya utilizó Dagoll Dagom y tiene el acierto de recuperar, en un papel secundario pero sintomático, a Jordi Revellón para la causa catalanohablante (el actor, popularísimo por su papel en la serie *Hospital Cen-*

tral, suele quejarse de que nunca le llamen para trabajar en TV3).

Igual que ocurría en *Majoria absoluta*, destaca la notabilísima presencia de Jordi Bosch, comediante en estado puro, que pasa, en un segundo, de la ternura a la ira, del sarcasmo al arrepentimiento y que en todo momento controla el ritmo de réplicas y actitudes que refuerzan el peso específico de situaciones que, en ocasiones, pueden resultar un poco tópicas (llevamos tantos años desmitificando la familia que, a ratos, la misma desmitificación acaba siendo puro cliché). Pasan los años y las cosas cambian, y los mismos Dagoll Dagom que en su juventud diseccionaron las hipocresías de los neotriunfadores del yuppismo más progre e ilustrado son, ahora, dignos representantes de un tipo de comedia que exprime los chantajes emocionales de una familia.

L'Tot i més

SUPLEMENT EN CATALÀ DE
LA REVISTA LECTURES
Nº 9.099 - 12 DE MAIG DE 2010

A MÉS A MÉS:
Tots els secrets
de la tele
No t'ho perdís
Gent VIP

BIEL DURAN

**“Sóc patidor
com l'Ivan”**

L'actor ens parla molt satisfet del seu
retorn a TV3 amb “La sagrada família”

**TV3 SURT
AL CARRER**
“Els matins”
i “Divendres”,
de Sant Jordi

**Sant Jordi, la
gran diada de
Catalunya**
Llibres, roses i
escriptors

**UNA GRAN
ESTRENA**
“Ull per ull”, de
Mar Targarona,
triomfa a TV3

BIEL DURAN

“És un plaer treballar amb Dagoll Dagom”

L'actor que dona vida a l'Ivan de “La sagrada família” ha tornat a treballar amb aquesta companyia després del seu paper a “La memòria dels cargols”

El Biel era ben petit quan un càsting inesperat va mostrar-li el que seria el seu camí professional. «Vaig entrar al món de la interpretació per casualitat. No havia pensat encara a què em volia dedicar quan ja vaig tenir el meu primer paper, als 9 anys. Jo era casteller i el Bigas Luna necessitava un anxoqueta per a la seva pel·lícula “La teta y la luna”, i després de fer un càsting per tota Catalunya em va acabar agafant a mi. En aquell moment jo no

era gens conscient del món al qual m'estava ficant ni sabia que era el començament de la meua carrera. M'ho vaig prendre com una anècdota i deia que volia ser metge perquè m'encantava la sèrie “A cor obert” i jo volia ser l'heroi que salvava vides», recorda amb tendresa el Biel. «Vaig estar dos anys sense fer res fins que el Pep Armengol em va trucar per oferir-me un paper a “Nissaga de poder”. Va venir tot molt de cop i, abans d'adonar-me'n, ja estava tre-

ballant a Madrid i fent, allà i a Barcelona, teatre, cinema i televisió», diu l'actor, molt content d'haver participat a “La memòria dels cargols” en el seu moment i ara a “La sagrada família”. «“La memòria dels cargols” la recordo com una sèrie de culte. Hi ha molts seguidors que la revisiten ara al canal 300. Tinc molt bon record, és de les millors coses que he fet... Així que tornar a treballar amb Dagoll Dagom, aquest cop a “La sagrada família”, va ser una gran notícia per a mi. És un projecte que no té res a veure, però precisament per això m'atrau Dagoll, perquè busquen noves maneres d'enfocar la comèdia. “La sagrada família” és una oportunitat per conèixer una comèdia que no renunciava a estar ben feta, que busca l'excel·lència tècnica i interpretativa», diu l'actor, qui assegura passar-ho molt bé amb aquesta sèrie. «L'ambient és una passada, perquè els Dagoll són molt càlids i propers i és un gust treballar amb ells perquè això

El Biel, que té un bitnaga de Plata i va ser nomenat a un Goya, estudia Educació Social i no dosanta se cifre algun guion en el futur.

CARNET D'IDENTITAT

Biel Duran

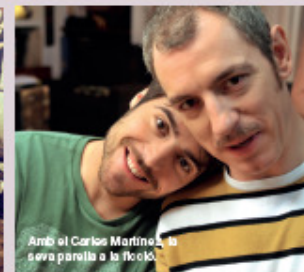
- LLOC DE NAIXEMENT: Galdà.
- EDAT: 25 anys.
- SIGNE ZODIACAL: Taure.
- CURRÍCULUM PROFESSIONAL: A la barba, “La teta y la luna”, “El malot o la importància de ser algú”. A cinema, “La teta y la luna”, “Més pana que gloria”, “Salvador”. A TV, “Nissaga de poder”, “La nitca de ayar”...

UN ACTOR PRECOÇ Tota una vida a TV3

El Biel va començar a la tele quan era un nen i ja va treballar amb Dagoll Dagom l'any 1999. Ara ha repetit l'experiència ficant-se a la pell de l'Ivan, un noi vulnerable que troba part de l'estabilitat que busca amb la seva relació amb un home bastant més gran que ell, l'Eduard.

Amb els seus companys a “La memòria dels cargols”, de Dagoll Dagom.

Amb el Carlos Martínez, la seva parella a la ficció.

afavoreix que surtin bé les coses. Realment fun que tinguis ganes d'anar a rodar, t'ho passes bé a la feina», explica, molt agraït de poder posar-se a la pell d'un personatge còmic. «M'agrada haver tingut l'oportunitat de fer un personatge envoltat de trames còmiques. Havia fet molt de drama abans, i aprendre a fer comèdia amb ells és meravellós, perquè saben com moure les peces sense que els actors hàgim de fer el pallasso. Serçillament, vivim històries que es troben al límit de la comèdia i la versemblança, és un humor molt proper a tots nosaltres», diu el Biel, abans de parlar del seu personatge. «Ha sigut molt divertit intentar fer creïble la parella que fem el Carles i jo, amb tanta diferència d'edat. L'Ivan és bastant insegur i molt fràgil. Li afecten les coses especialment i busca més sentit comú del que en general troba a la vida. Vol estabilitat i no vol problemes, normalment s'intenta agafar a qualsevol persona que li doni aquesta estabilitat. Crec que tot stem a veure amb ell i, en realitat, també amb la majoria de personatges. Tots tenen algun matís que podem compartir. Però jo, com ell, sóc molt patètic», confessa el jove actor, qui ara té més d'un projecte a les mans.

«Tinc pendent d'estrena “El gran Vázquez”, una pel·lícula sobre la vida del dibuixant d'Anacleto que protagonitza el Santiago Segura i a on jo tinc el paper d'un jove dibuixant que serveix com a nexa per narrar la història. A més,estic fent molt de teatre i m'agrada, perquè fins ara n'havia fet poc. He estat treballant al Teatre Lliure amb “Dictadum, transició i democràcia” i pel Grec preparo “La Gevina”, de Chéjov, un projecte que em fa respecte però que tinc moltes ganes de començar», diu el Biel.

LES REPERCUSSIONS DEL FESTIVAL DE LA CANÇÓ

Eurovisió impulsa a la fama la nova Ventafocs Lena Mayer-Landrut

Una jove principiant de Hannover va donar a Alemanya la segona victòria en 28 anys

Jimmy Jump va ser l'altre protagonista del certamen al sabotejar la peça de Dani Diges

CARLES SAVALLS
OSLO

Fa tres mesos ningú coneixia Lena Mayer-Landrut. Només era una desconeguda noia de 18 anys de Hannover, enfeinada amb el final de curs i l'accés a la universitat. Dissabte es va convertir en la guanyadora del 55è Festival d'Eurovisió amb la cançó *Satellite* i va donar la seva segona victòria a Alemanya en 28 anys.

Aficionada al ball, Mayer-Landrut havia rebut classes de ballet, jazz i hip-hop quan era petita. El seu únic contacte amb les càmeres havia estat alguna aparició com a extra en telenovelles. Mai havia rebut classes de cant ni d'interpretació. Només havia fet alguns temptejos amb la banda de l'escola.

La televisió alemanya va convocar un concurs de talents per trobar qui els representaria a Eurovisió. Va decidir presentar-se hi: era una més entre 4.500 aspirants. Ni ho va explicar als seus amics per por que se'n burlessin.

Però va ser seleccionada amb 19 finalistes més. I va anar superant cada fase fins a arribar a Oslo. En tan sols un mes, va enamorar tot Alemanya. No és una exageració: les tres cançons que va interpretar perquè el públic elegís quina volia al certamen es van col·locar entre les cinc més venudes a iTunes en només 10 dies. A principis de maig va publicar

La cantant Lena Mayer-Landrut, envoltada per càmeres i fans, a l'arribar a l'aeroport de Hannover.

LA POLÈMICA

Error de seguretat i 1.880 euros de multa

Mentre els agents de seguretat amenaçaven els assistents del Telenor Arena d'Oslo d'expulsar-los del pavelló si s'aixecaven del seient onjant les banderes, Jimmy Jump burlava tots els controls de seguretat i irrompia a l'escenari. La premsa noruega lamenta la penosa imatge donada davant tot Europa. Les portades dels principals diaris obrien ahi amb immenses fotografies de Jump davant Diges com si fos un ballari més. Fins ara només n'havia fet de les seves en cites esportives, però ja va fer públic al seu perfil del Facebook que era a Oslo.

Jump és Jaume Marquet Cot, un sabadellenc de 36 anys que es defineix com un «saltador»: el seu objectiu, diu, és saltar «les barres d'entrada existents», infiltrar-se i fer pública la seva presència en els actes que saboteja. Raó: que «el món sencer somrigui» amb les seves «divertides i genials» actuacions. Els agents el van agafar quan baixava de l'escenari i el van entregar a la policia. Dissabte a la nit va dormir a comissaria i va ser alliberat ahi a la tarda després de pagar 1.880 euros de multa. Ja ha organitzat una col·lecta pública perquè l'ajudin a recuperar els diners.

el seu primer disc, *My cassette player*, queja és número 1 a Alemanya.

Eurovisió la va impulsar dissabte a la culminació i els alemanys van guanyar donant una lliçó: sense pressupostos desbotats, ni artistes consagrats ni extravagants posades en escena. Només amb una desconeguda, inexperta però espavilada noia, cantant i ballant sola que va fer real el conte de la Ventafocs i va deixar Daniel Diges en el 15è lloc amb 68 punts. El van votar 15 països, 11 d'ells de l'Est. Va ser l'altre protagonista de la nit per culpa de Jaume Marquet, àlies Jimmy Jump. Després de la gala, Diges va explicar que el vigilava de reüll, perquè temia que anés armat. L'artista va lamentar que els serveis de seguretat triguessin tant a fer-lo fora de l'escenari: hi va ser quasi 20 segons.

en canal

M. Teresa Campos presentarà els premis de l'ATV

La periodista Maria Teresa Campos presentarà l'acte d'entrega dels Premis Anuals de l'Acadèmia de les Ciències i les Arts de Televisió, que se celebrarà el 9 de juny a la sala verda dels Teatros del Canal a Madrid. Al llarg de la gala —dirigida per Fernando Navarrete— es donaran a conèixer els guanyadors en les 19 categories que voten els membres de la institució. A més a més, Jose Angel de la Casa recollirà el premi Tota una Vida.

'Neox-Next', nou i desenfadat programa de cites

La cadena Neox, d'Antena 3 TV, estrena avui *Neox-Next* (a les 17.15 hores), un nou programa de cites en què el participant utilitza la paraula *next* («següent», en anglès) per posar fi a cada trobada en el cas que s'estigui avorint amb el candidat o candidata. Aquest espai s'ha emès amb èxit a 60 països i arriba a Espanya amb la promesa de ser un «espai desenfadat», amb joves d'entre 18 i 28 anys.

TV-3 ofereix avui l'últim capítol de 'La sagrada família'

TV-3 finalitza aquesta nit (22.30) l'emissió de *La sagrada família*, la sèrie de la companyia teatral Dagoll Dagom, dirigida per Joan Lluís Bozzo. Col·locada després de l'emissió de l'espai d'humor *Crackòvia*, aquesta comèdia sobre mediadors socials, protagonitzada per Lluís Castells i Jordi Bosch i ambientada al barri de la Sagrada Família de Barcelona, està obtenint uns excel·lents índexs d'audiència que podrien donar lloc a una segona temporada.

PROJECTE DE FICCIÓ CATALANA

Rosa Maria Sardà i Verónica Forqué, 'Divines' a TV-3

Gestmusic grava una nova telecomèdia, que s'estrenarà a la tardor

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Cinc anys després de la seva última aparició a la petita pantalla (*Abuela de verano*, a TVE-1), Rosa Maria Sardà torna a la tele amb *Divines*, una nova telecomèdia que s'ha començat a rodar aquesta setmana i que es

planteja com una de les grans apostes de TV3 per a l'horari de màxima audiència de la temporada vinent. L'actriu catalana hi comparteix protagonisme amb Verónica Forqué, que encara feia més temps que estava allunyada de la petita pantalla: el seu últim èxit va ser *Pepa y Pepe*, el 1995, després de la seva frustrada incursió a *La vida de Rita* (2003).

Coproduïda per Gestmusic Endemol, l'empresa responsable d'èxits com *Operación triunfo*, *Gavilanes* i *Bus*

L'elenc, amb Verónica Forqué i Rosa Maria Sardà a l'escala.

cant *La Trinca*, entre altres produccions, *Divines* constarà de 13 capítols de 45 a 50 minuts cada un i de caràcter autoconclusiu.

Seguirà les peripècies de Mimi (Sardà) i Piluca (Forqué), dues excèntriques amigues que, malgrat rondar els 60 anys, viuen la vida amb l'entusiasme de dues adolescents. No tenen problemes econòmics o, almenys, no en parlen, però sí que tenen la sensació que la societat les ha deixat de costat.

Al costat de les dues actrius també destaquen en aquesta comèdia de situació Edu Soto (com el fill de Mimi), Vicenta N'Dongo (la noia de la neteja de Mimi), Ferran Rañé (amic de Mimi), Marcos Rubio (artista gràcies al mecenatge de Mimi), Katia Klein (que regenta una galeria d'art) i Pol Mainat (que encarna un becaari). A més d'aquest paper, Mainat (fill del truco Josep Maria Mainat i de Rosa Maria Sardà) també és el realitzador de *Divines*.